

Рецензия

От

проф.д-р Борис Кирилов Сергинов

за кандидатурата за научна степен „Доцент“ в област на
висше образование 8. Изкуства,
професионално направление 8.2. Изобразително изкуство
НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ, гр.София
на д-р Венцислав Занков

и документите представени за присъждане на академична
длъжност „Доцент“ както и научен труд (монография) на тема:
„Последните граждани на Кале“ каталог, „О щастливи дни“
каталог и „Последният будоар“ каталог с подкрепата на
Gaudenz Ruf award и Нов Български университет

1. Актуалност и значимост на научната и
творческа дейност представени за
присъждане на академична длъжност „Доцент“

Д-р Венцислав Занков е щатен преподавател към
департамент „Изящни изкуства“ на Нов български

университет от 2009 г. и главен асистент от 2014 г. Като творец и публична личност със значим принос в областта на културата д-р Венцислав Занков е добре познат на колегията и българската общественост. Той е основател на фондация за съвременно изкуство „Венцислав Занков“, учредява и връчва Железен орден за съвременно изкуство ВЕНЦИСЛАВ ЗАНКОВ, редактор е на редица издания в областта на съвременното изкуство, председател е на Управителния съвет на сдружение „Е80“ рискови стратегии и проекти. Има множество кураторски проекти, няколко филмови роли и награда за поддържаща мъжка роля от БЪЛГАРСКА ФИЛМОВА АКАДЕМИЯ'2016, режисьор е на игрален късометражен филм „Сутрешно кафе“ и автор на филма „1:1-Расим говори“, реализирал е 25 самостоятелни изложби и над 15 пърформънса и акции.

Самият Занков определя творческия си път като „преминаване през използването на различни медии, които са били адекватни както на моите търсения, повлияни от времето, в което живеем с идеите и реакциите, което то поражда като субективен и личен отговор на случващото се около и вътре в мен.“ Авторът казва „скулптурата като отправна точка беше загърбена, за да се върна към нея след доста години“, защото „противоречивите и динамични времена налагат и противоречиви и динамични изкази. Пърформансът е един от тях.“ Действително Занков работи в тази посока още от началото на 90-те години, дори е президент на асоциация „Изкуство в

действие" през 1992 г. (за което няма юридически доказателства). Както Занков казва „оценката и преоценката на присъствието и значението на действията ми в този жанр на съвременното българско изкуство се отразява през последните години в периодични издания, каталози и общи изложби, сред които „Изкуство за промяна 1985-2015“, „ГРУПА 8МИ март“.(2014) очертаващи исторически рамки на процесите в изкуството и моето присъствие в него.

Също през 90-те Занков започва да работи с новите медии (по специално видео арт и нет арт)

2.Цели и задачи на предложените за рецензиране творчески изяви и монографичен труд.

Творчеството и монографичния труд на Занков ясно очертават една обща картина обединила основните насоки на работата на твореца като художник, изследовател и преподавател в областта на визуалните изкуства, новите медии и теорията на културата в дадения период. Монографичният труд заема заглавието си от последните самостоятелни изложби на д-р Занков състояли се в галерия „Райко Алексиев“ и пространствата на НБУ, София. Като творец Венцислав Занков има различни разнопосочни интереси, като откроява различни концептуални и пластични белези в сърцевината на творческите си проекти, интересува се от езика на

киното, от света на технологиите, мрежовата култура, виртуализацията на човешкия опит. Той задълбочено тълкува вътрешни и концептуални, връзки и закономерности, прояви, резултати и постижения въз основа на собствените си постижения и въз основа на работата си със студентите от НБУ. В работата на Занков, можем да заявим, доминира творческо-практическото начало, погледът и преценката на твореца, артиста и практика стремящ се по принцип към обективност и динамика на изразяването.

3. Основни приноси на дисертационния труд са:

1. Разпознаване на значението на автора и произведенията му в присъствието им в културните процеси и изкуството като част от тях на локално и наднационално ниво, отразено в участия в симптоматични или представителни изложби и каталози към тях, както и в критическото поле в изкуството.

2. Използването на различни медии от д-р Занков, адекватни както на търсенията на кандидата, така и на времето в което живеем с идеите и реакциите, което го поражда като субективен и личен отговор на случващото се полето на изкуството.

3. Творчеството и изследванията на д-р Занков засягат редица иновативни художествени практики в полето на скулптурата, пърформънса, видео арта, концептуалната живопис, дигиталния медиум като се вписват адекватно,

защитимо, нововаторски и пионерски в съвременното състояние на тези практики в полето на изкуство в България и Източна Европа.

4. Приносите на д-р Занков към изкуството могат да се припознаят и в участията му в изложби и присъствието му в каталози и обзорни издания, които по един или друг начин съдържат намерение за историизиране на процеси, автори и произведения, разпознати като съществени за разглежданите времеви периоди. Такива могат да се считат неговите участия в:

„Performance Art in Eastern Europe since 1960” (2017) „Изкуство за промяна 1985-2015 Art for Change 1985-2015” (2015), „ Art in public” 500 x Art in Public Masterpieces from the Ancient World to the Present (2011), „Съвременна българска живопис: пластично/концептуално” (2006-2007), “BODY AND THE EAST From the 1960s to the Present” (1998), „Menschenbilder - Foto- und Videokunst aus Bulgarien” (1997),

Систематични последователни творчески изяви и изследвания върху споменатите медии (концептуална живопис, скулптура, пърформанс, видео арт, дигитални медии) от подобна гледна точка не са правени до сега в рамките на Българската академична и университетска общност и са рядкост и изключение дори в чуждестранната академична среда. В представянето на интердисциплинарен поглед върху избраната проблематика се състои един от основните, важни моменти, които

настоящото творчество и изследвания успяват отлично да осветлят.

В този смисъл научната дейност на кандидата се базира, както констатирахме по-горе, върху един синкретичен подход към проблематиката, като съчетава според мен творчески, културологични, концептуални и други гледни точки и методи.

Работата по темата показва, че подхода и научноизследователският метод са основателни и спомагат за решаването и постигането на целите и задачите, които си поставя представения за рецензиране труд.

Работата на д-р Занков обогатява с понятия разбирането за съвременно изкуство и медии в България, разглеждайки го в творчески, научен, концептуален и естетически план. Както и представя отлично една сложна и мултидисциплинарна творческа проблематика.

Заключение:

Оценявам научните качества и приноси на дисертацията, изследователската и творческа работа на Венцислав Занков, нейната обществена, социална, научна и творческа значимост, личния принос на автора и практическата полезност и актуалност на творческите проблеми, предлагам на уважаемите членове на научното

жури да дадат съгласието си за присъждането на
академична длъжност „Доцент“ на Венцислав Занков

14.08.2017 г.

гр. София

Рецензент

(проф.д-р Борис Сергинов)